

ved Jernbaneanlæg paa Fyn i Henhold til Lov af 10. Marts 1861 skulle Beløbene indbetales saaledes, som det nærmere er bestemt for de forskellige Amtsraadskredses Vedkommende, med et vist Beløb pr. Td. Hartkorn, uden at der er taget noget som helst Forbehold med Hensyn til Kommunernes Ret til enten at sige Nej eller til at ønske den paagældende Jernbane. Det fremgaar for øvrigt af Motiverne til den sidstnævnte Lov, at man har forhandlet med Amtsraadene om Fordelingen af dette Tilskud, og Amterne gøre i deres Indberetning til Ministeriet udtrykkelig opmærksom paa, at Kommunerne principalt have bedt om at blive fri, men at der dernæst, naar Talen har været om, hvordan Fordelingen skulde være, hvis de i det hele skulde udrede noget, har været meget stor Uoverensstemmelse. Ikke desto mindre siger man altsaa i Loven, at Udgifterne blive at fordele paa den og den Maade, med saa og saa mange Skilling pr. Td. Hartkorn paa de forskellige Amter. Jeg har ikke villet undlade at oplyse dette til Beroligelse for de Medlemmer, som maatte være nogen Betænkelighed ved, at man pure paalægger en Kommune at udrede et vist Beløb.

Maa jeg dernæst til Slut og i Anledning af, at det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgekreds (Brosen) mente, at man burde have ladet de sagkyndige staa frit med Hensyn til Valget af Øst- eller Vestprojektet — saadan forstod jeg det ærede Medlem —, sige, at det var der jo ingen Grund til. Det er ganske vist min Forgænger, der har nedsat den sagkyndige Kommission, der har udarbejdet Planen, og jeg har ikke siden haft Lejlighed til at konferere med den nuværende Justitsminister. Men jeg tror ikke at tage fejl, naar jeg siger, at det, man ønskede, var en Undersøgelse af, hvorvidt det lod sig gøre at faa en Vesthavn, der baade bevarede den nuværende nordre Mole og, hvad der var en ret selvfølgelig Ting, ogsaa skaffede en Indsejling oppe i det nordvestlige Hjørne. Det er en bestemt Opgave, der er givet de sagkyndige, og den have de løst, som jeg sagde ved Forelæggelsen, paa en overordentlig tilfredsstillende Maade. Men derefter stod det selvfølgelig Regeringen, og det staar endnu Rigsdagen fuldstændig frit at vælge denne Plan eller en af de tidligere. De sagkyndige, hvem der var givet en bestemt Opgave, have fremskaffet en ny Plan; men hverken Regering eller Rigsdag er bunden til at vælge den. Jeg tror ikke, at der er sket nogen Skade ved, at man fra

Regeringens Side i den nævnte Skrivelse af 11. Juni d. A. har stillet de sagkyndige en bestemt Opgave, det turde oven i Købet være en Fordel, og det, at 4 sagkyndige have kunnet enes om Besvarelsen af det stillede Spørgsmaal, turde være et Vidnesbyrd om, at man er kommen til et Resultat, som man har Lov til at slaa sig til Ro med.

Naar endelig det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgekreds (Dinesen) talte om de store Bekostninger, der ere forbundne med denne Udvidelse af Esbjerg Havn — noget, som for Resten ogsaa andre Medlemmer have talt om —, er jeg den første til at erkende, at det er et dyrt Foretagende. Ved Forelæggelsen gjorde jeg opmærksom paa, at hver Gang Forslaget er kommet til Behandling, er det blevet dyrere, og at det ogsaa er Tilfældet i Aar. Jeg tror, som jeg sagde den Gang — det er for Resten ogsaa blevet bemærket af det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) —, at naar man tager i Betragtning, at der ikke her i Forslaget er indeholdt Udgifter til Forandring og Forbedringer ved den nuværende Plan, og Forslaget i Virkeligheden over 1 Mill. Kr. dyrere end det tidligere Vestprojekt. Ikke desto mindre har jeg ment, at det for at faa en fuldt tilfredsstillende Løsning af Spørgsmaalet var forsvarligt at ofre denne Mill. Kr. mere, for øvrigt ogsaa fordi der her er Udvidelsesmuligheder langt ud over, hvad der har været ved noget af de tidligere Vestprojekter. Ved Østprojektet kunde man blive ved at udvide helt ned til Ribe, men ved Vestprojektet skulde man helst være sikret mod paa ny at skulle anlægge en Fiskerihavn, fordi Trafikhavnen blev for lille. Denne Fordel ved Forslaget maa man tage i Betragtning under Overvejelsen af det ganske vist noget kostbare Projekt.

Naar det ærede Medlem henstillede, at der under Arbejdets Udførelse blev taget saa mange økonomiske Hensyn som muligt, og at man søgte at anvende saa faa Penge som muligt, vil jeg for det første sige, at jeg ikke har fundet nogen som helst Anledning til at gaa dybere ind paa Forslagets Enkeltheder, for saa saa vidt angaar Bekostningen. Det er oplyst i Anmærkningerne, at man saa vidt muligt har lagt de samme Enhedspriser til Grund som ved de tidligere Forslag, og det kunde da ikke falde mig ind at begynde nærmere at undersøge, om disse Enhedspriser ere rigtige. Det er man ogsaa fra anden Side gaaet ud fra, at de var, siden man har